

hvor der er et Flertal, har jeg fulgt dette. Jeg turde maaske nu haabe, at denne Sag skulde være moden til Afgørelse. Der er jo et enkelt Spørgsmaal, som stadig har stillet sig som en Hindring for at opnaa Enighed om en Fiskerilov, nemlig Aalegaardsspørgsmaalet. Kommissionen har heller ikke opnaaet Enighed om dette Spørgsmaal, men jeg tillader mig at haabe, at der under Forhandlingerne i Rigsdagen maa kunne opnaas Forstaaelse ogsaa om dette Punkt, saa at vi dog omsider kunde naa at faa en ny Fiskerilov, idet det ganske sikkert maa erkendes, at Loven af 1888 paa mange Punkter langt fra er tidsvarende. Jeg skal ikke omtale de enkelte Bestemmelser i dette Forslag, det vilde føre for vidt, men jeg skal henvise til Kommissionens Betænkning med Forslag og Bemærkninger.

Jeg skal nu slutte med at anbefale alle tre Forslag til velvillig Behandling i det høje Ting. Jeg haaber, at disse Forslag maa nyde Fremme i denne Sal; og da de ikke indeholde noget om Bevillinger hverken til Avlscentre for Kvæg eller Svin, haaber jeg, at de maa kunne gaa gennem begge Ting uden at vække Forargelse. Jeg tillader mig endog at haabe, at de ikke en Gang skulle vække Forargelse hos Assessorer i den københavnske Kriminal- og Politiret.

Formanden: I en under Mødet indløben Skrivelse meddeler Konseilspræsidenten, at han ønsker her i Tinget at fremsætte Forslag til Lov om Ændring i § 99 i Lov om Valgene til Rigsdagen af 7. Februar 1901. Konseilspræsidenten har Ordet for at fremsætte det hermed anmeldte Lovforslag.

Konseilspræsidenten (Deuntzer): Det Forslag til Lov, som jeg herved har den Ære at forelægge for det høje Ting, gaar ud paa en Forandring af Bestemmelserne angaaende Rigsdagsdiæternes Størrelse. Som det vil være de Herrer bekendt fastsætter Grundlovens §§ 33 og 39, at Rigsdagsmændene skulle have et dagligt Vederlag, hvis Størrelse bestemmes ved Valgloven. Størrelsen af dette Vederlag har lige siden Grundlovens Dage indtil nu, altsaa i over 50 Aar, været fastsat til 3 Rigsdaler eller 6 Kr. pr. Dag. Hvorvidt dette Vederlag oprindeligt har været tilstrækkeligt, skal jeg ikke nærmere komme ind paa. Man kan have sine Tvivl derom, naar man hører, at de Forsamlinger, som

før Rigsdagen fandtes her, og som nærmest kunde stilles ved Siden af Rigsdagen, nemlig de raadgivende Provinsialstænder og den grundlovgivende Rigsforsamling fik i Dagpenge 4 Rigsdaler, altsaa 8 Kr. Men, som sagt, jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvorvidt Beløbet den Gang var tilstrækkeligt, men i hvert Fald er det under de forandrede Forhold blevet aldeles utilstrækkeligt, og jeg tør maaske tilføje efter min Mening ganske upassende for Rigsdagen. Det er noget, der, saa vidt jeg kan skønne, er og længe har været Enighed om fra alle Sider. I den sidste Henseende vil jeg fremhæve, at ogsaa de tidligere Regeringer have bestræbt sig for at faa en Forandring i dette Forhold, navnlig da der fra Regeringens Side i Samlingen 1880—81 blev forelagt et Lovforslag desangaaende. Det blev forelagt Landstinget og vedtaget der, men det kom ikke til endelig Behandling i Folketinget.

Hvad den foreslaede Forandring af Dagpengenes Størrelse angaar, har jeg ment det rigtigt at sætte den Rigsdagsmændene daglig tilkommende Godtgørelse til 10 Kr. for hver Dag, Rigsdagen er samlet i Tiden fra en ordentlig Rigsdagssamlings Begyndelse og til Udgangen af Finansaaaret, og 6 Kr. for hver Dag Rigsdagen i øvrigt er samlet. I Henseende til den Sum, som jeg saaledes har valgt, er jeg ganske sikker paa, at den i hvert Fald vil findes moderat. Og jeg støtter dette ikke blot paa, hvorledes Forholdene ere i de fremmede Lande, hvor der overhovedet gives Medlemmer af de lovgivende Forsamlinger Diæter — idet man altid kan svare, at Forholdene i Udlandet maaske kunne være forskellige fra Forholdene her. Jeg skal derfor nøjes med — i Henseende til Udlandet — at pege paa, at i Norge ere Diæterne 12 Kr. daglig, og i andet Kammer i Sverige 10 Kr. — i første Kammer har man ingen Diæter — dog med en vis Begrænsning. Men idet jeg altsaa ikke lægger synderlig Vægt paa, hvorledes Forholdet er i Udlandet, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at i det Forslag, som Regeringen fremlagde i 1880 i Landstinget — altsaa for over 20 Aar siden — var det foreslaaet at sætte Diæterne til 4 Kr. dagligt hele Aaret rundt, og dette blev i Landstinget forhøjet saaledes, at Forslaget, der kom ned til Folketinget, lød paa, at Rigsdagsmændene skulde have et Vederlag af 5 Kr. daglig for hele Aaret. Dette vil altsaa sige paa det nærmeste 10 Kr. daglig, naar man gaar ud fra, at Rigsdagssamlingens ordinære Varighed vil være om-